

Не забуваймо свої корені

*Родина, родина – від батька й до сина
Від матері, доні добро передам.*

*Родина, родина – це вся Україна
З глибоким корінням,*

з високим гіллям...

Такими словами розпочалось чергове засідання союзнянського клубу «Родинне стебло» при районній бібліотеці. Створила клуб відома на Костопільщині просвітянка, щира патріотка, союзнянка, перша голова Костопільського осередку Союзу украї-

нок пані Ганна Ступницька (нині покійна).

Про свій родовід розповіла костопільчанка, вчителька-пенсіонерка, членкиня міського осередку СУ пані Надія Левчик, дівоче прізвище Шарпа, яка народилась у с. В. Сидень:

– В нашій хаті проживали 16 членів родини, але ніколи не було чутно лайки. Жили бідно, але дружно.

З особливою любов'ю пані Надія розповідала про свого діда Діонісія,

який лікував людей від усіляких хвороб, хоча й не був лікарем. А ще він був добрим господарем, порядною і мудрою людиною. Згодом родина переселилась в с. Гутвин, бо дід купив 5 га землі. Цікаво розповідала оповідачка про вишкіл, який розмістився на місці постійо штабу УПА у с. Гутвин. Дорослі й діти хотіли наслідувати тих, хто проходить вишкіл. Вони вражали всіх культурою, гарною українською мовою, доброзичливістю, патріотизмом. Пані Надія добре це пам'ятає. Адже їй було в той час 8 років. Навчати медичній справі 30 дівчат приїздив лікар з Рівного. У вишкілі були її родичі, яких потім покарали Сибіром.

У залі була присутня пані Оксана Стасюк, яку у 7-річному віці разом з батьками виселили до Сибіру. Вона належить до родини пані Надії. Пані Оксана теж розповіла про ті страшні часи, про своїх батьків.

Подружжя Левчиків зростало троє дітей, дві дочки та син, дало їм півтівку в життя, а вони подарували їм п'ятеро онуків та троє правнуків, які гідні своїх предків.

«Козацькому роду немає переводу» – прозвучала пісня для учасників заходу. Були й інші пісні та поезії.

Галина ЦАРУК,
голова міського осередку
Союзу українців

